

щувалъ въ метоха, самъ, съ Маринъ Станчевъ и съ др. революционери, залавянето, на когото съ Бошнаковъ му причинили голѣма мъжа.

Тѣй убеденъ въ правотата на революционното освободително дѣло, въ патриотизмътъ и въ самопожертвувателността на народнитѣ революционни дѣйци и бунтовници, дѣдо духовникъ заговорилъ и съ свойствения си тихъ, спокоенъ, искренъ и убедителенъ говоръ приковалъ вниманието на любезния си събѣседникъ дѣдо Игуменъ хаджи Софроний, успокоилъ го, разсѣялъ опасенията му и му вдъхналъ силна вѣра къмъ сѣщото дѣло и дѣятелитѣ му. Вдъхналъ му и дълбоко убеждение, че бунтовницитѣ: дѣдо